

FRA NORSK SØNDAGSSKOLEUNION I 1877 TIL FRIKIRKELIG BARNE- OG UNGDOMSUNION i 2007

- ET LITE TILBAKEBLIKK PÅ DE SISTE 30 ÅR I
"UNIONENS" LIV.

*Jubileumsskrift for Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU),
i forbindelse med 130 års jubileet i 2007.*

"FRA NORSK SØNDAGS- SKOLEUNION (NSSU) I 1877 TIL FRIKIRKELIG BARNE- OG UNGDOMSUNION (FBU) I 2007"

- ET LITE TILBAKEBLIKK PÅ DE
SISTE 30 ÅR I "UNIONENS" LIV.

*Et jubileumsskrift i forbindelse med
FBUs 130-års jubileum i 2007.*

Skrevet av Jostein Janøy

Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion
www.fbu.no

Utgave 1 - september 2007

FORORD

Norsk Søndagsskoleunion (NSSU) ble startet i 1877, og skiftet navn til Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU) i 1996. Det betyr at vi i 2007 kan feire et "fungerende frikirkelig samarbeid" som har beriket det kristne barnearbeidet i Norge gjennom 130 år. Dette markeres ved en festsamling i Oslo.

Ved 100-årsjubileet i Oslo i 1977 ble det utgitt et historisk skrift med tittelen "100 år for søndagsskolen", som nå får et tillegg med en oversikt over utviklingen de siste 30 årene. I perioden etter 100-års-markeringen i '77 opplevde NSSU et ekspansivt 10-år med god økonomi, flere reiseinstruktører, sivilarbeidere og en betydelig økning av selvprodusert søndagsskolemateriell. De statlige bidragene som NSSU mottok fra og med 1974 ga et økonomisk løft som var mange ganger så stort som det tradisjonelle Palmesøndagsofferet ("NSSU-gaven"). Men siden NSSU var en paraplyorganisasjon som mottok disse midlene på vegne av to uorganiserte barne- og ungdomsorganisasjoner, ble det et stadig tilbakevendende diskusjonsemne om fordelingsnøkkelen til disse midlene.

Fra og med året 1989 kom den første endringen da NSSU mistet en stor del av statsstøtten. Det ga selvfølgelig helt nye økonomiske rammebetingelser som blåste krise innover organisasjonen. Store endringer i drift og reduksjon i antall ansatte ble den foreløpige medisinen, men da alle statsmidlene ble borte kort tid etter, var det ikke mulig å opprettholde driften ved NSSU-senteret. I 1995 ble det derfor vedtatt å legge ned NSSU-senteret og si opp de ansatte. Samtidig la man fram en helt ny samarbeidsmodell for de frikirkelige barne- og ungdomsorganisasjonene under navnet: Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU).

Man opprettet et representantskap bestående av utsendinger fra FBU's ulike medlemsorganisasjoner som skulle ivareta felles utfordringer i framtiden i forhold til bladene "Lederimpuls" og "Barnas Beste" og søndagsskolens undervisningsmaterieell. Dessuten ønsket man nå å dekke et langt videre felt enn bare søndagsskolen for å betjene det differensierte barne-, ungdoms- og familiearbeidet som FBU's organisasjoner omfatter.

Gjennom samarbeidet i FBU har man lagt vekt på å utnytte de ressursene som allerede fins av aktuelle hjelpemidler, Undervisningsmaterieell, kurstilbud og andre satsinger i de ulike organisasjonene som kan være til felles nytte. Dessuten har man kastet blikket noe lenger enn tidligere, bl.a. mot Norsk Søndagsskoleforbund og Willow Creek, Norge, for å se hvilke fellesprosjekt som det er mulig å stå sammen om.

På oppdrag fra FBU har jeg skrevet er lite bidrag som kan kaste lys over hva som har skjedd i NSSU - FBU de siste 30 årene, og minne om de store utfordringene som "Millenniumsgenerasjonen" stiller oss overfor når mottoet fortsatt skal være "BARNA FOR KRISTUS!"

Jostein Janøy, juni 2007

Søndagsskolelæreren slik kunstneren Anders Kvåle Rue "ser" henne - med hjertet hos Jesus, fokus på Guds ord og stor sinnsro som ikke bringes ut av balanse pga av litt ungemas.

INNHold

- Forord	side 4
- Fra søndagsskolens tekstbok til aldersdifferensierte tekstplaner.	side 7
- Søndagsskolebladet "Barnas beste".	side 9
- Fra "Søndagsskolelæreren" til "Lederimpuls".	side 12
- NSSUs materiellproduksjon og vareutvalg.	side 14
- NSSU-senteret.	side 16
- Styret og landsmøtene.	side 19
- Epoken "Paul Iversen".	side 20
- Kurs, stevner og leirer.	side 22
- NSSUs lokallag.	side 24
- Norsk Søndagsskoleråd.	side 24
- Nye utfordringer for søndagsskolen på 80 og 90-tallet.	side 25
- Fra "NSSU" til omorganisering og "FBU".	side 25
- Vedtekter for Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU).	side 28
- Nye utfordringer for FBU.	side 30
- Nye framstøt gjennom FBU.	side 31
- Slik minnes jeg "onkel Willie".	side 33
- Generalsekretær Paul Iversen til minne.	side 35

FRA SØNDAGSSKOLENS TEKSTBOK TIL ALDERSDIFFERENSIERTE TEKSTPLANER

På 70-tallet ble det gjort omfattende endringer av NSSU's undervisningsmaterieill for søndagsskolene. Den tradisjonelle tekstboka - som inneholdt tekstrekker og minneord beregnet på "barn i alle aldre", ble nå erstattet med "Søndagsskolebibelen" som tekstbok og et lærer- og elevmaterieill tilpasset 4 ulike aldersgrupper, som ble presentert under navnet "Kursplanen".

Den ble introdusert i 1972 og var et resultat av et helt nytt nordisk-ekumenisk samarbeid der NSSU hadde vært med gjennom flere år representert ved Willie Hagen og Jostein Janøy. Tekstplanen var lagt opp tematisk samtidig som Bibelselskapet utga en egen hending "Søndagsskolebibel" som ble en stor salgssuksess. Men med en så stor omlegging som innebar helt andre kostnader enn tidligere, ble det naturlig nok også mange ulike reaksjoner på "Kursplan '72" - fra den helt store begeistringen til en mer skeptisk og avventende holdning. Bl.a. kom det til uttrykk en god del motforestillinger mot å bruke "aktivitetsmaterieill" på helligdagen der man skulle tegne, klippe og lime. "Kursplan 1972" ble oversatt og bearbeidet for norske forhold av Jostein Janøy for en periode på 3 år der de samme årlige temaene og tekstene utviklet seg som en logisk spiral i takt med barnas modning. Kursplan '72 gikk i tre perioder på tre år. Og som en liten kuriositet kan nevnes at Kursplanen nok var en av de aller første i Norge som tok opp det tiltagende problemet "Mobbing".

Jostein Janøy har gjennom en 20-årsperiode stått sentralt i produksjonen av NSSUs tekstmaterieill, lederhåndsbøker, tidsskrifter og vært aktiv som kursinstruktør.

Høsten 1981 forelå en helt ny og mer detaljert utgave av søndagsskolens tekstplan under navnet "LIVET MED JESUS". Grunnlagsmaterieillet var en tekstplan utarbeidet av Förlaget Filadelfia i Stockholm. Jostein Janøy sto også denne gang som hovedredaktør for den norske utgaven og det ble laget fyldige lærerveiledninger med tips og illustrasjoner for 3 ulike aldersgrupper. Det ble også laget egne aktivitetshefter som fulgte tekstene. Materieillet hadde en klar evangelisk profil med mange Jesus-tekster og fikk en svært god mottagelse.

NSSU's neste tekstplan ble introdusert høsten 1991 under navnet "FRA HJERTE TIL HJERTE", og var en svært ressurskrevende og kostbar satsing. Planen var en omfattende bearbeidelse av den svenske utgaven med samme navn, som Norman Förlag ga ut. Det ble laget fyldige veilednings- og aktivitetshefter både for høst og vår for aldersgruppene MINI (3-5 år) MEDI

Telemarkskunstneren Anders Kvåle Rue kom til å sette sitt sterke kvalitetspreg på søndagsskoleplanen "Fra hjerte til hjerte".

(6-8 år) og MAXI (9-11 år). Bildemateriellet var for en stor del egenprodusert der tegneren Anders Kvåle Rue kom til å sette sitt kunstneriske kvalitetsstempel på hele produksjonen, og der ikke minst førskolelærer Kjersti Falk Matre forfattet noen fine aktualiseringsfortellinger for de aller yngste. De særnorske gjennomgangsfigurene Fred og Frida gikk igjen både som tegninger, hånddukker og fortellingsstoff.

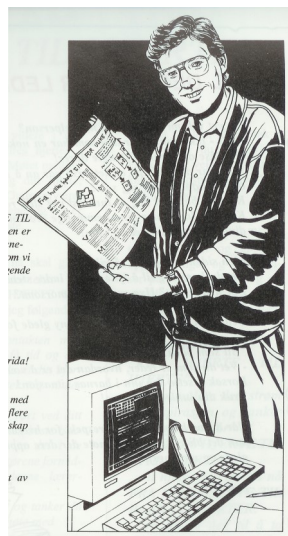
"Fra hjerte til hjerte" ble redigert av Jostein Janøy i samarbeid med en redaksjonskomité som besto av Ivar Skippervold (NmU), Elisabeth Brændeland (NmU) og Else Marie Sjølie (PB). Produksjonen besto i alt av 36 innholdsrike hefter med læreveiledninger og elevhefter fordelt over 3 år. Planen var også utarbeidet slik at den kunne anvendes både i søndagsskoler og i andre typer av kristne hverdagsgrupper.

NSSU-undersøkelsen i 1993 viste at tekstplanen "Fred og Frida" hadde fått en overveldende positiv respons helt fra første årgang, men markedsføringen kunne ha vært langt bedre.

Etter at NSSU-senteret ble nedlagt ved årsskiftet 1993-94, og Filadelfiaforlaget overtok salget av NSSU-materiellet, var det lenge en stor usikkerhet om hva man skulle velge som alternativ tekstplan videre. Man vurderte flere muligheter og samarbeidsformer både i Norge og i våre naboland.

I 1999 ble 3 mulige alternativ drøftet: 1) En bearbeidelse av "Fra hjerte til hjerte"-planen 2) FBU produserer en helt ny tekstplan eller 3) Det produseres et felles materiell i samarbeid med Norsk Søndagsskoleforbund.

I 2001 var det tomt for noen utgaver av "Fra hjerte til hjerte" og det ble foretatt noen opptrykk av det som manglet. Samtidig ble det nedsatt en arbeidsgruppe som så på behovet og mulighetene for et helt nytt undervisningsmateriell. Prosessen ledet fram til et helt nytt utvidet samarbeid mellom FBU og Norsk Søndagsskoleforbund, som blir mer

Redaktør Jostein Janøy var med på 3 ulike tekstplanproduksjoner.

utførlig omtalt under avsnittet "Nye tider med FBU". Resultatet ble den felleskristne tekstplanen "Sprell levende!" som startet opp høsten 2006. I avtalen framgikk det at man skulle fjerne "teologiske snublestener" og FBU skulle støtte produksjonen økonomisk. Samtidig valgte også PBU (Pinsevevnene) å utgi en egen undervisningsplan under navnet "Helt kongel!" Dermed hadde man to alternativer å velge i.

*Høsten 2006 ble det tverrkirkelige
søndagsskolemateriellet "Sprell
levende" lansert*

SØNDAGSSKOLEBLADET "BARNAS BESTE"

I 1977 var Selma Lerberg og David Østby redaktører for søndagsskolebladet "Barnas Beste" som da ble produsert av Filadelfiaforlaget på oppdrag fra NSSU. Med i dette samarbeidet var Ansgar Forlag (Misjonsforbundet), Metodistkirkens Ungdomsforbund (MU) og Norsk Litteraturselskap (Baptistene) som alle tilbød bladet i abonnement til sine søndagsskoler.

Bladet "Barnas Beste" var da inne i sitt 16. år, og fra å ha fungert som et rent "pinsevevn-blad", ble det nå gjennom NSSU gjort flere fremstøt for å gjøre bladet til et felles søndagsskoleblad for alle NSSU's organisasjoner for å utnytte ressursene bedre. Unntaket var De Frie Evangeliske Forsamlinger som fortsatt ønsket å utgi sitt eget blad - "Barnerøsten" med sin profil.

"Barnas Beste" utkom med 20 eks. pr år i 1977, og med i redaksjonen var Jostein Janøy (NSSU) og Aage Frantzen (NSSU), og ledere i de ulike barn - og ungdomsforbund som skrev små andakter i bladet.

I årene som fulgte ble det satset mye på en bedre layout og fargebilder. Like fullt fikk bladet en synkende abonnementskurve samtidig som utgiftene økte. Årsakene var flere. Man merket en økende trend med nedleggelser av søndagsskoler og dessuten inneholdt NSSU's nye tekstmateriell egne aktivitetshefter og blader som av flere ble brukt som erstatning for "Barnas Beste".

Fra 1979 fikk NSSU hele ansvaret for redigeringen av "Barnas Beste". Jostein Janøy overtok da redaktøransvaret etter Selma Lerberg, som

hadde utført denne oppgaven for Filadelfiaforlaget gjennom 18 år. NSSU hadde nå som mål å gjøre bladet mer tidsmessig, øke tallet på abonnenter og utvide til 38 nummer pr år. Else Marie Sjølie overtok som redaktør fra 1. august 1986.

Med nye utfordringer på barnebladfronten, arrangerte NSSU et felleskristent barneblad-seminar i april 1988 i Oslo der bl.a. forfatteren Tor Edvin Dahl ga en svært interessant vurdering av "Barnas Beste" og andre søndagsskoleblader etter å ha mottatt dem i posten i en periode.

Man la også fram en oversikt over situasjonen for "Barnas Beste" der oppslutningen hadde sunket med 32% fra 1982 til 1987. Det utgjorde et bortfall av 1.000 abonnenter pr halvår. Abonnementstallet var da på 12.000. Man etterlyste et friskere og dristigere barneblad som var mer "evangeliserende enn forkynnende".

Og i 1993 ble det utført en liten brukerundersøkelse gjennom "Lederimpuls" som ga til svar at Barnas Beste hadde vært en suksess både utstyrsmessig og økonomisk. Tilbakemeldingene ellers tydet på at det var mest stoff for de aller største barna og at det var et visst bortfall av barn i småbarnssøndagskolene.

Da NSSU-senteret ble lagt ned i 1995 overtok Filadelfiaforlaget både redaksjon og produksjon av Barnas Beste, samt Lederimpuls med Anne Gustavsen som ansvarlig redaktør. Bladene ble nå utgitt på oppdrag fra NSSU-arvtageren: Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU). "Barnas Beste" utkom nå i A4-format med 12 nummer pr. år og hadde en langt mer moderne layout enn tidligere. Og Anne Gustavsen utførte denne oppgaven med stor dyktighet gjennom de 9 årene hun var redaktør.

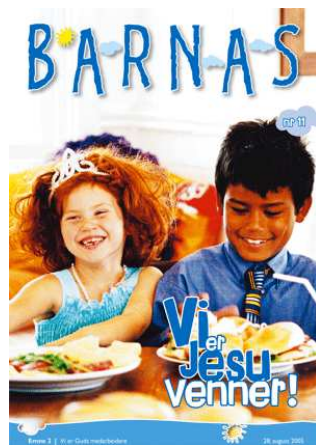

Anne Gustavsen har vært en dyktig redaktør i NSSU gjennom mange år, både i Barnas Beste og Lederimpuls.

Men allerede høsten 2001 kunne man konstatere en viss abonnementssvikt som ga noe underskudd. Antall abonnenter var nå nede på 2.800 eks. som tilsvarte en nedgang på 10% på ett år. Og selv om man forsøkte å finne løsninger som kunne snu utviklingen, så ble det ingen bedring. Så i juli 2004 var det definitivt slutt. Det var ikke lenger mulig å få til en forsvarlig økonomisk drift som Filadelfiaforlaget kunne leve med. Og selv om behovet for et oppdatert barneblad fortsatt var til stede, hadde det nå skjedd store endringer i barnas media-hverdag med mange nye TV-kanaler, TV- og data-spill, internett, mobiltelefoner og MP3-spillere m.m. som gjorde

konkurransesituasjonen svært vanskelig.

FBU-styret gjorde flere vurderinger for å møte denne utfordringer, og innledet bl.a. samtaler med Ny Generasjon Søndagsskole (NGSS) som hadde startet sitt nye blad KIDZ og Norske Søndagsskoleforbund (NSSF) som utga det tradisjonsrike "BARNAS SØNDAGSBLAD" (BS), beregnet på aldersgruppen 4-10 år med 2 nummer hver måned. I dialogen ble det bl.a. drøftet muligheten for å slå sammen BB og BS til et felles blad ved navn "BARNAS", men siden BB nå var et underskuddsforetak med mindre enn 2000 abonnenter, og BS hadde mer enn 20.000 abonnenter og ble utgitt i begge målformer, var en formell sammenslåing ikke aktuell.

*Barnas" har blitt et
tverrkirkelig
søndagsskoleblad.*

FBUs vurdering av alternativene og den gode dialogen som var etablert med NSSF, førte da til at BB ble avviklet som eget blad, og alle abonnenter fikk i stedet tilsendt BS ut kalenderåret 2004. NSSF hadde i mellomtiden vedtatt å endre navnet på bladet til BARNAS, og med deres friske layout og spennende innhold, ble det ikke så stor overgang for abonnentene.

Samarbeidsavtalen mellom FBU og NSSF ble inngått den 25. mars 2004, og skulle vise seg å være første skritt i et formelt samarbeid som mange hadde ønsket i lang tid. For første gang siden 1877 hadde man et felles verktøy som kunne brukes i alle evangeliske barnegrupper i Norge.

Avtalen innebar at FBUs medlemsorganisasjoner nå benytter BS som barneblad for søndagsskoler og barnegrupper og bidrar til å øke abonnementstallet, mens BS eies og drives av NSSF, som er økonomisk, administrativt og redaksjonelt ansvarlig for bladet. Bladets teologiske plattform hviler på Guds Ord, den apostoliske trosbekjennelse og Lausannepakten som uttrykk for en felles evangeliske lære. BS legger vekt på å formidle de sentrale deler av den kristne tro til barn og foreldre med ulike ståsteder og tradisjoner. Bladets redaktør skal påse at det vises respekt for ulike dåpsformer og dåpssyn. FBU stiller med én representant til Barnas Søndagsblads redaksjonsråd, som har ett møte i semesteret. Redaktøren informerer representantene om emne-planene ved inngangen til hvert semester, for å forebygge innhold som er i konflikt med de ulike teologiske syn. I Barnas Søndagsblads kolofon opplyses det at utgiver er Norsk Søndagsskoleforbund i samarbeid med Den Evangelisk-Lutherske Frikirke, Det Evangelisk-Lutherske Kirkesamfunn og Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU)

Alle tidligere Barnas Beste-abonnenter ble per. 1. april 2004 overført til BS, og mottok Barnas Søndagsblad fra avtaleperiodens start. Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion gir også abonnentene mulighet til å bestille Barnas Søndagsblad på nynorsk. Avtalen ble signert av leder Gisle Lunde (FBU) og generalsekretær Erling Ekroll (NSSF).

FRA "SØNDAGSSKOLELÆREREN" TIL "LEDERIMPULS"

Bladet "Søndagsskolelæreren" utkom med sitt aller første nummer i 1895 og i 91 år hadde det samme navn. Hovedinnholdet besto av tekstgjennomgørelser og andre aktualiteter for søndagsskolens undervisning.

Ved NSSU's 100-års-jubileum var generalsekretær Paul Iversen redaktør for "Søndagsskolelæreren", som inneholdt nyheter og aktualitetsstoff fra det kristne barnearbeidet i inn- og utland, og satte fokus på nye produkter

Generalsekretær Paul Iversen.

som etter hvert ble markedsført og utviklet i NSSU. Det ble også lagt stor vekt på å speile kursvirksomheten omkring i landet og sette søkelys på aktuelle problemstillinger gjennom ulike temaartikler som i særlig grad var skrevet av NSSU's egne reisesekretærer. Iversen sto selv for aktuelle kommentarartikler som i stor grad hadde sin bakgrunn i redaktørens omfattende reisevirksomhet der han fikk solid kontakt med "grasrotfolket" omkring i vårt vidstrakte land. Han fanget også opp nye trender i det kristne barnearbeidet i våre naboland.

I januar 1987 ble "Søndagsskolelæreren" forvandlet til "Lederimpuls" og fra og med nummer 2 overtok Ivar Skippervold redaktørstillingen - en stilling han

ivaretok fram til juni 1991. Forut for denne endringen hadde NSSU utlyst en navnekonkurranse, som Anne-Lise Lunde fra Stranda vant med sitt forslag på "Lederimpuls". Dessuten hadde en arbeidsgruppe bestående av Anne Karine Andersen, Egil Gundersen og Paul Iversen utformet en helt ny mal og idéskisse for det nye lederbladet der målgruppen ble sterkt utvidet fra søndagsskolelærere til å omfatte et mangfold av barne- og juniorarbeidere innen ulike former for kristent barnearbeid. Formatet ble endret fra A-5 til A-4 og layouten betydelig modernisert.

"Målet er å gi alle som arbeider i menighetens ulike barnegrupper, inklusive menighetsledere og foreldre, en tilskyndelse i det videre arbeidet blant barna gjennom bladet Lederimpuls", skrev Paul Iversen bl.a. i januarnummeret i 1987.

Navneendringen indikerte også en helt ny rolle for NSSU. Den var ikke lenger en ren søndagsskoleorganisasjon. Det kristne barnearbeidet i Norge var inne i en sterk omsmeltningsprosess der ulike typer hverdagsgrupper vokste fram som supplement og erstatning til den mer tradisjonelle søndagsskolen.

Fra høsten 1991 overtok Jostein Janøy redaktøransvaret for "Lederimpuls" og tok hånd om bladet fram til høsten 1995 da NSSU-senteret ble nedlagt og Filadelfiaforlaget overtok hele bladproduksjonen av både "Lederimpuls" og "Barnas Beste" med Anne Gustavsen som ansvarlig redaktør.

Sommeren 1993 ble det sendt ut et spørreskjema til barnelederne for å få fram synspunkter på innholdet i "Lederimpuls". Bladet hadde omkring 1.200 abonnenter på denne tiden. Et stort flertall anså bladet som nyttig og få ønsket endringer. Styret foreslo at det ble et tettere samarbeid mellom redaktør og organisasjonene, der man kunne samles til et redaksjonsråd som valgte ut aktuelle stoff-områder. Det var særlig idéstoff til andakter og drama som ble etterlyst i undersøkelsen.

Fra og med 1999 utkom "Lederimpuls" med 6 nummer per år (mot 10 året før). Layouten ble ytterligere fornyet og innholdsprofilen hadde som mål å "inspirere, undervise og informere.", skrev Anne Gustavsen bl.a.. Det ble satset på å utvikle egne tema-utgaver og gi fylldig dekning av viktige nyheter fra samarbeidsorganisasjonene. Men til tross for dette viste oppslutningen en synkende tendens og man etterlyste initiativ til markedsføring.

Både Lederimpuls og Barnas Beste tapte markedsandeler til tross for stor satsing på gode og fornyede produkter. Lønnsomheten var i ferd med å gå i minus. Året 1999 ga et samlet underskudd på begge bladene på 100.000. Filadelfiaforlaget ga i år 2000 klare signaler om at de ønsket å gjøre om avtalene som omfattet salg av NSSU-materiell og bladproduksjon. Anne Gustavsen frasa seg redaktøransvaret for Lederimpuls fra 01.01.2002. Filadelfiaforlaget sa samtidig opp avtalen om videre produksjon av Lederimpuls med øyeblikkelig virkning i november 2001 da bladet nå gikk med underskudd. Sisteutgaven av bladet ble trykket i februar 2002. Lederimpuls som var arvtageren etter "Søndagsskolelæreren" ble nå nedlagt etter i alt 106 års drift.

Norsk Søndagsskoleforbund sitt lederblad "Norsk Søndagsskoleblad" utkommer med fire nummer per år og inneholder aktuelle tema-artikler og nyttig informasjon som også er aktuelt for FBU's organisasjoner.

Enkelte utgaver av bladet har blitt sendt FBUs barneledere med tilbud om gratis abonnement. Som en følge av den gode dialogen og samarbeidet som er etablert mellom FBU og NSSF, vurderes muligheten for et bredere samarbeid også i forhold til blad for lederne. FBU har i jubileumsåret også en dialog med det felleskristne magasinet "Lederskap" som utgis av Filadelfiaforlaget om å tilby dette til våre ledere.

NSSU's MATERIELLPRODUKSJON OG VAREUTVALG.

I tillegg til satsingen på i alt to nye tekstplanutgivelser som en prioritert oppgave for NSSU, ble det på 70- og 80-tallet utgitt en rekke idéhefter og barnekorkassetter.

På slutten av 70-tallet ble det laget mye nytt innenfor kristen barnesang både i Sverige og i Norge. Og etterspørselen etter å lære nye sanger og kor var stor. Derfor satte NSSU i gang produksjon av "Barnekor"-kassetter med tekstheter til, som ga god spredning av nytt sang-materiell. Det ble også utgitt et eget hefte med barnesanger av Gøte Strandsjø kalt "Gud vet hva jeg heter". Operasangerinnen Bodil Arnesen debuterte bl.a. på "Barnekor 1" da hun bare var 6 år gammel.

Og Ivar Skippervold ble sterkt involvert på kassetten "Guds barn på jorden" som markerte FN's barneår i 1979. Etter et omfattende sangbok-komitéarbeid, ble det i 1980 utgitt en helt ny søndagsskolesangbok med tittelen "Barnas Lovsang". Opplaget var på 30.000 eks. Den fikk straks en stor utbredelse ikke minst takket være de mange nye sangene som var tatt med og at alle sangene var forsynt med noter, gitargrep og nynorsk-versjoner. Forfatteren Dyre Vaa nedla et stort og solid arbeid på nynorsk-oversettelsene, som bla. vakte begeistring og takk fra den kjente sangskribenten Trygve Bjerkreim. I 1984 ble det trykket ytterligere 20.000 eksemplarer av sangboken.

Sommeren 1981 ble det også utgitt en barneplate med sanggruppa "Solsikke" fra Skien, Esther Janøy og søskenene Frode og Kristin Guttulsrud, som fikk

*Norsk Søndagsskoleblad
har også blitt et
tverrkirkelig lederblad.*

*Sangerinnen Bodil
Arnesen debuterte på
NSSU's kassett
"Barnekor 1" som 6-
åring.*

en meget god mottagelse. Platen het "I Guds hånd" og var en samproduksjon mellom NSSU og Filadelfiaforlaget der Egil Fossum sto som arrangør og produsent.

Sommeren 1986 bidro Jostein og Esther Janøy med kassetten "Fra vår egen sangbok", som var arrangert av Willy Ludvigsen. Det gjaldt også barnekassetten "Verdifull" som utkom samtidig, og som også var produsert ved Studio 19 på Hamar..

På hjelpemiddelfronten arbeidet Jostein Janøy fram en rekke håndbøker med idéstoff til barne- og juniorarbeidet som tok for seg bibelspørsmål, andaktstoff, leirarbeid m.m. På 80-tallet utkom også et hefte om bruk av hånddukker ("Talende hånddukker"), og et hefte om "Dramalek". Videre utkom også noen hefter med ideer for førskolearbeidet og juletreffester.

NSSU produserte også flere ulike frammøtekort, søndagsskoleposer, klistermerker, premieartikler m.m.

Sekretær Willy Ludvigsen var en god kommunikator og humørspreder i NSSU.

For junior- og ungdomsgrupper ble det produsert en rekke tidsaktuelle bibelstudiehefter i serien "GÅ VIDERE" og "DITT ORD ER SANT".

NSSU-SENTERET

På 60-tallet holdt NSSU til i Grønlandsleiret i Oslo. Noe senere ble butikk, ekspedisjon og kontorer flyttet nær Youngstorget, med adresse Møllergata 20. Det gjorde NSSU-senteret mer synlig og tilgjengelig, og ga nye muligheter for en økning i vareutvalg og produksjon.

Med nye og langt mer omfattende tekstplaner og Bibelen som tekstbok, økte behovet for flere hjelpere ved senteret. Arne

Hansen, som hadde lang erfaring fra IKO, ble engasjert som lager- og butikksjef, og fikk etter hvert med seg flere sivilarbeidere som tok del i lager- og ekspedisjonsarbeidet.

Da LO overtok Møllergata 20, flyttet NSSU-senteret i 1983 til Grefsenveien 9 på Torshov hvor man fortsatt hadde stor aktivitet. Ole Kvamme sto for butikk og ekspedisjon og en rekke reiseinstruktører var knyttet til senteret. Men da den økonomiske krisen slo til for alvor på 90-tallet, måtte man se

seg om etter langt rimeligere lokaler. Derfor ble virksomheten flyttet til Krumgata 7 ved Bislet stadion høsten 1991. Her hadde NSSU sitt virke med Aasta Karen Engh som kontorfullmektig og Paul Iversen som generalsekretær fram til nedleggelse den 31 desember 1994.

Aasta Karen Engh ble ansatt i NSSU høsten 1980 og tjenestegjorde som kontorfullmektig gjennom 14 år. Med sitt vennlige vesen og pålitelige håndtering av de daglige gjøremål, kom hun til å spille en meget viktig rolle som Paul Iversens sekretær og medhjelper. Da Paul Iversen ble sykemeldt høsten 1993, overtok Aasta K. Engh ansvaret som daglig leder fram til årsskiftet 1993-94 da NSSU-senteret gikk mot en styrt avvikling.

Tre sentrale skikkelser i NSSU på 70-tallet: Willie Hagen, Paul Iversen og Knut J. Andersen, fotografert av Kjell Hagen ved NSSU-senteret i Møllergata 20.

Etter at Willie Hagen overlot generalsekretær-ansvaret til Paul Iversen på begynnelsen av 70-tallet, var en helt ny utvikling i NSSU allerede godt i gang. Med satsing på Kursplanen og utvikling av nytt materiell, ble det et økende behov for en ny type "sekretærer" i NSSU. Hittil hadde NSSU's reisesekretærer fungert som rene forkynnere på ulike typer barnearrangement, søndagsskoledemonstrasjoner og andre familieopplegg, samt presentere og formidle NSSU-materiell. Nå ble fokus mer rettet mot pedagogisk ledertrening og produktutvikling.

Lærer Jostein Janøy ble den aller første i den nye rollen da han ble ansatt som riksinstruktør, pedagogisk sekretær og produktutvikler. Han startet opp høsten 1973 og fikk redaktøransvar for NSSU's tekstplaner, og redigerte en tid "Barnas Beste" og "Lederimpuls". Han ble også et sentralt bindeledd i en rekke komiteer og utvalg som forberedte tekstplaner, sangbok og ulike arrangementer. Til sammen arbeidet Jostein Janøy i NSSU gjennom 23 år, helt fram til nedleggelsen av NSSU-senteret.

Aasta Karen Engh betjente NSSU-senteret som kontorfullmektig gjennom 14 år.

Aage Frantzen som også startet opp som reisesekretær i begynnelsen av 70-tallet, hadde tidligere vært ansatt i NSSU fra 1967 - 70. I årene 1973 til '79 fungerte han først som reisesekretær med ansvar for kursvirksomhet, møter og salg av NSSU-materiell og senere som kontorfullmektig ved NSSU-senteret.

Andre sekretærer som i særlig grad kom til å sette farge på NSSU-arbeidet på 70- og 80-tallet var førskolelærer Anne Karine Andersen, musikeren Willy Ludvigsen og artisten og læreren Ivar Skippervold.

Anne Karine Andersen jobbet i NSSU fram til årsskiftet 1990/91 da hun avsluttet etter 6 ½ års engasjement både som reisesekretær og riksinstruktør med hele landet som arbeidsfelt. I disse årene holdt hun mange kurs omkring i vårt vidstrakte land, skrev en rekke artikler og reportasjer i "Lærer'n", og var en dyktig medarbeider i NSSU-teamet.

Andre som har tjenestegjort som NSSU-sekretærer for kortere perioder er Jon Einar Kvåle (1987-88), Unni Thorvaldsen, Arne Pedersen m.fl. I en periode var de oppe i 9 heltidsansatte, samt sivilarbeidere.

Kunstneren Anders Kvåle Rue arbeidet som sivilarbeider i NSSU fra nyttår 1991 og fulgte tekstplanarbeidet helt fram til 1994 med sine uttrykksfulle tegninger.

Ved NSSU-senteret har følgende jobbet som kontorfullmektiger og vært Paul Iversens personlige sekretærer: Ragnhild Ryste, Berit Enger, Grete Filberg, Aage Frantzen og Aasta Karen Engh.

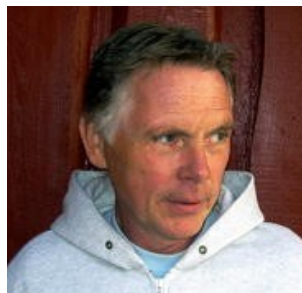
Statsautorisert revisor Knut Østbye har gjort en fabelaktig innsats i NSSU og FBU gjennom mange år som regnskapsfører og budsjettplanlegger. Hans økonomiske innsikt og ansvarsfulle håndtering i oppgang- og nedgangstider har vært til umåtelig stor hjelp for organisasjonen. En innsats som kom til å legge

Paul Iversen overtar stafettpinnen etter Willie Hagen i NSSU.

Aage Frantzen har betjent NSSU både som reisesekretær og

Ivar Skippervold har gitt et betydelig bidrag til det kristne barnearbeidet både som bibelviseforfatter, komponist, kursinstruktør og redaktør i NSSU.

Førskolelærer Anne Karine Andersen

Sekretær Arne Pedersen, Paul Iversen og Unni Thorvaldsen fotografert under et planleggingsseminar i Skien.

Selvportrett av sivilarbeider Anders Kvåle Rue.

en solid grunn for den ekspansjon NSSU kom til å oppleve gjennom to tiår. Flere nødvendige grep ble foretatt i økonomistyringen med sikker og stø hånd. Det gav en stor trygghet for alle ansatte i NSSU, og hver gang Knut Østbye la fram sine sirlige regnskaper ved landsmøtene, måtte vi av hjertet stemme i "Lovet være Herren!" Og vi er mange som har satt stor pris på det store engasjementet og "søndagskolehertet" som han har vist for saken. Og det er med stor takknemlighet en har fått ha denne "søndagsskolens hedersmann" med på laget inn i et nytt millennium!

STYRET OG LANDSMØTENE

Gjennom mange år ble det nedlagt en betydelig frivillig innsats i NSSU's hovedstyre der det satt representanter fra de ulike samarbeidsorganisasjonene.

Bl.a. har disse som her er nevnt tatt et betydelig ansvar som formenn og ledere fram til 2007: Knut J. Andersen (Baptistene, 1975-1981) Hans Martin Larsen (DFEF 1981-83) Birger Løkken (Pinsevennene 1983-85 og 1987-). Arve Gunnestad (Pinsevennene 1985-87) Rune Fridell (NmU) Asbjørn Bakkevoold (Baptistene

1991-92), Torill Jahr (PBU 1992-?? Og 1997) Tom Jørgensen (NmU) (??-1995), Karl Anders Ellingsen (MU) (1996-1997), Gisle Lunde (NmU) (1997-1999 og 2003-2007), Magnar Mæland (NBUF) (1999-2001), Hilde Marie Øgreid (MU) (2001-2002), Ruben Søgaaard (DFEF-BUR) (2002-2003), Anne Hansli (PBU) (2007-)

I tillegg til hovedstyret, var Landsmøtet øverste myndighet gjennom mange år. Men oppslutningen og representasjonen kunne nok noen ganger bli litt

Knut Østbye har vært regnskapsfører for NSSU og FBU igjennom mange år.

tilfeldig, da hver enkelt barnegruppe eller menighet kunne sende sine stemmeberettigede delegater. Dette ble endret da FBU overtok, la ned landsmøtene og la vekt på å la hver enkelt organisasjon i FBU være representert ved sentralt ansatte.

Her følger en liten oversikt over NSSU's aller siste landsmøter, som i stor grad bar preg av å være inspirasjons- og kurs-konferanser i tillegg til mer formelle saksbehandlinger.

1977: 100-årsjubileum og landsmøte i Oslo 19. -22. mai.

1979: Landsmøte i Stavanger 23. - 27. mai.

1981: Landsmøte i Drammen 27. - 31. mai.

1983: Landsmøte i Skien 13.-14. mai

1985: Landsmøte i Knarvik 23. - 25. august.

1987: Landsmøte i Halden 27. - 31. mai med forutgående kurs.

1989: Landsmøte i Drammen i tiden 11. - 12. august.

1991: Landsmøte i Oslo 16. - 17. august som ble det 48. og siste landsmøte i NSSU's historie.

EPOKEN "PAUL IVERSEN"

Generalsekretær Paul Iversen var NSSU's frontfigur og sentrale bindeledd gjennom 22 år i en fase som bar preg av framgang og vekst. Stadig på farten i inn - og utland der han fikk mange viktige kontakter. Ofte var han ute på kurs, konferanser og stevner og landsmøter, samtidig som han administrerte NSSU-senteret, holdt den daglige kontakten med sine medarbeidere og redigerte bladet "Søndagsskolelæreren". Og med Paul Iversen ved roret på NSSU-skuta, var det stø kurs etter mottoet "Barna for Kristus!"

Paul Iversen overtok generalsekretærstillingen etter Willie Hagen ved nyttårstider 1972. En funksjon han fylte helt fram til våren 1994 - like i forkant av nedleggelsen av NSSU-senteret. Og med Paul Iversens avgang var dermed en viktig epoke i NSSU's historie over på til sammen 22 år.

Paul Iversen hadde tidligere vært reisesekretær på Øst- og Vestlandet under Willie Hagens ledelse i årene 1964 til 1969. Da Paul Iversen tiltrådte

Glade landsmøtedelegater samlet på Bragernesåsen i Drammen.

Glimt fra landsmøtet i Skien der delegatene er på tur til Brekkeparken.

stillingen i 1972, var det mye å ta fatt i. Økonomien var svak og noe uoversiktlig, vareutvalget beskjedent og tekstplanen var inne i en kritisk fase (Kursplan 72). Kursvirksomheten omkring i landet ble nå sterkt prioritert, og dermed fikk man også presentert vareutvalget på en bedre måte i distriktene.

Paul Iversens visjonære og framtidsrettede måte å jobbe på, kom også godt til uttrykk i alt det han skrev i bladet "Søndagsskolelæreren" som han redigerte i årene 1972- 86. Han fanget fort opp nye trender i det kristne barnearbeid og hadde en klar evangeliserende profil på alt det han sto for. Han var også en god ambassadør for det han ofte omtalte som "Den glade søndagsskolen".

Selv var Paul Iversen en meget omgjengelig søndagsskolemann som vant seg mange venner over hele landet. Hans gode smil og oppmuntrende ord ble hans varemerke. For han hadde stor tro på at trivsel og det som var lystbetont hadde en god smitteeffekt.

Generalsekretær Paul Iversen ved roret på NSSU-skuta i Anders Kvåle Rues strek.

NSSU's økonomiske situasjon svingte en god del i disse årene. Og etter hvert som det tradisjonelle "Palmesøndagssofferet" ble mindre og mindre, måtte det nye grep til. Så i tiden før de store statstilskuddene begynte å løpe, ble det lansert vår-aksjoner under fengende mottoer som f.eks. "Gi Jesus en sjanse" og "Søndagsskolen en god start" med flotte plakater til. En rekke av distriktkursene ble også lagt opp slik at de ga rett til studiemidler da NSSU nå var medlem av Frikirkelig Studieråd.

Fra og med 1994 la NSSU om kursen med sine vår-aksjoner der man la større vekt på å fokusere på barneevangelisering enn tidligere. Slagordene "Det gjelder barna" og "Gi dem evangeliet!" var framme i overskriftene.

Da Generalsekretær Paul Iversen takket for seg i april 1994 hadde NSSU gjennom de siste årenes utvikling vært igjennom store omstruktureringer, innsparinger, flyttinger og kamp om statsmidlene. Men gjennom hele denne omsmeltningsprosessen var Paul Iversen en varm talsmann for den fellesskapstanken som NSSU representerte.

Hvilke inntrykk satt så Paul Iversen igjen med etter alle disse årene i NSSU? I sitt avskjedsintervju med "Lederimpuls" gir han uttrykk for stor glede over å ha kunnet jobbe på heltid med sin store hjertesak: Det kristne barnearbeid. Men som han la til: - Jeg syntes nok at "kappa" ble litt for stor iblant og utfordringene vel krevende, men jeg har hatt så mange flotte medarbeidere, møtt så mange fine barnearbeidere og sett en utvikling i NSSU-arbeidet jeg aldri hadde kunnet forestille meg på forhånd.

- Hva var den fineste opplevelsen i disse 22 årene?

- Fellesskapet på tvers av samfunnsgrensene! sier Iversen. - Det har vært inspirerende og givende. Og ikke minst møtet med barnearbeiderpersonlighetene!

- Hvilke oppgaver var de viktigste for NSSU i disse årene?

- De tre ulike tekstplanene var en stor utfordring og en bragd! sa Paul Iversen bl.a.

Iversen viste sine medarbeidere stor tillit, skrøt av dem, backet dem opp og ga dem arbeidsrom, samtidig som han var fast og tydelig i det han selv var overbevist om. Men han gjorde aldri noe stort nummer av sin egen person, samtidig som han gjorde et solid arbeid på grunnplanet. Og hans standhaftige tro på barnearbeidets og NSSU's store betydning, var alltid sterkt til stede.

Årsskiftet 1993-94 ble en historisk milepæl i NSSU. Den nye tekstplanen "Fra hjerte til hjerte" var nå slutført med 3 årganger. Samtidig sa Paul Iversen opp sin mangeårige tjeneste i NSSU. Paul Iversen ble avtaket med en stor fest og en gave i Møllergt 40 den 18. mars 1994.

Vi viser for øvrig til minneordene i avslutningsdelen som ble skrevet i forbindelse med Paul Iversens bortgang.

KURS, STEVNER OG LEIRER

Som tidligere nevnt, kom NSSU til å arrangere mange lederkurs og noen leirer omkring i Norge på 70- og 80-tallet. Leirstedene ble ofte brukt som samlingspunkt i distriktene og NSSU-kursene ble populære ikke minst på grunn av den nye pedagogikken som preget de nye tekstplanene.

Høsten 1973 var NSSU også representert om bord på misjonsbåten Gideon som besøkte de store byene langs kysten fra Bergen til Oslo. Det ga en kjempefin mulighet til å presentere NSSU's nye tekstplan (Kursplanen). Ellers deltok gjerne NSSU-medarbeider med innholdsrike salgsutstillinger på store sommerstevner og landsmøter.

Sommeren 1974 og '75 arrangerte NSSU familieleirer på Hove leirsted på Tromøya med opplegg både for barn og voksne. I tillegg ble det arrangert utflukter og trivelige leirkvelder en sent vil glemme. Bengt Bergenbrandt

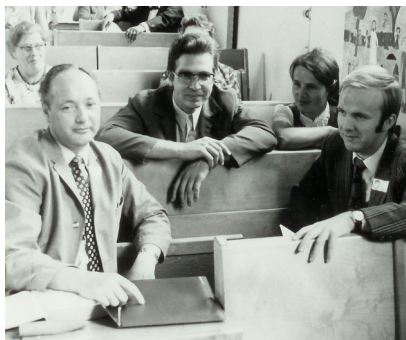
(Ørebromissionen) og Ib Mogens Johansen (Dansk Søndagsskoleforening) var fine inspiratorer for et sterkere familiearbeid under disse leirene.

Andre foredragsholder og inspiratorer som ble flittig benyttet på NSSU-samlinger var Håkon Bastiansen (Metodistene), Flore Liljegren (Ørebromissionen), Anita Larson (Sv. Baptister), Marit Rogstad (Baptistene) og Svein Tollefsen (Pinseb.)

Det ble også arrangert noen sangkonferanser i NSSU-regi, både i Halden (1976) med bl.a. Göte Strandsjö og Rolf Arild Briså, på Hedmarktoppen (1978) med "Hela kyrkan sjunger"-Borgströms, samt Ivar Skippervold og i Tromsø (1986). Ivar Skippervold bidro også med sine nye bibelviser, spennende bibelhistorier og barnegospelhefter på denne tiden og sto ofte til tjeneste for NSSU.

14.-17. nov 1985 holdt NSSU et landsomfattende kurs på Jeløya ved Moss i samarbeid med Norsk Søndagsskoleråd. Arve Gunnestad og Jostein Janøy deltok på vegne av NSSU. Temaet var "Barnets situasjon i et forandret samfunn."

Også etter omleggingen til FBU i 1996, var felles konferanser et aktuelt tema. FBU omfattet nå alt barne- og ungdomsarbeid i de fem barne- og ungdomsorganisasjonene, og allerede i 1996 startet styret med å få til en felles ungdomslederkonferanse. Det var store utfordringer å ta tak i og mange endringer i ungdomskulturen, og styret ønsket å gjøre en felles satsning som kunne bety noe for alle organisasjonene. Arbeidet resulterte ikke i noen felles ungdomslederkonferanse, men i stedet arrangerte FBU en felles studietur til Saddleback Community Church i Los Angeles under ledelse av Ove Bråther (MU). Turen gav viktige impulser i en tid

Paul Iversen, Ib og Inge Lise Johansen, og Aage Frantzen under Nordisk Søndagsskolemøte i Ljungskile på 70-tallet.

Fra NSSU's barnesangkonferanse på Hamar i 1978, med Rolf Arild Briså, "Hela kyrkan sjunger"-Borgström, Paul Iversen, Jostein Janøy og Steinar Abø.

da mange etter hvert hentet impulser fra menigheter og konferanser i USA, England og Australia.

Etter hvert arbeidet styret også med mulighetene for felles barnelederkonferanser. Under aksjonen "Alle, alle vil vi ha med" ble det gjennomført mange regionale kurs som et bredt samarbeid gjennom Norsk Søndagsskoleråd. Flere av FBUs ledere og instruktører bidro sammen med ledere fra NSSF.

I oktober 2004 arrangerte NBUF (Baptistene) sin årlige lederkonferanse på Rivermont i Nordland i samarbeid med FBU der flere av FBUs ledere og seminarholdere deltok sammen med bl.a. skribenten Simon Flem Devold. Oppslutningen var ikke så stor man håpet, men styret hadde funnet en modell for samarbeid der én av organisasjonene stod for arrangementet med hjelp av de andre organisasjonene i FBU. FBU-styret fungerte som en rådgivende gruppe i planleggingen og gjennomføringen.

I mars 2006 arrangerte FBU så en stor barnelederkonferanse i Drammen med mange seminarholdere fra alle FBU-organisasjonene. FBU stod for selve gjennomføringene av konferansen, med en lokal arrangementskomité fra flere menigheter. 200 barneledere fra de ulike organisasjonenes barnegrupper kom sammen til undervisning, fellesskap og inspirasjon. Under festmiddagen lørdag kveld var det stor stemning da FBU-styret slapp nyheten om at vi allerede var i gang med å planlegge en ny og større konferanse i samarbeid med bl.a. Willow Creek Norge året etter. Det skulle vise seg at FBU igjen var på vei opp når det gjaldt å samle barneledere til inspirasjon og fellesskap.

NSSU's LOKALLAG

NSSU hadde gjennom mange år ulike lokallag, bl.a. i Drammen og Oslo som har holdt inspirasjons- og kurssamlinger og arrangert søndagsskolemarkeringer. Ja, i Drammen ble det til og med opprettet en egen NSSU-barnehage.

NSSU sendte også et eget nærradioprogram for barn i Osloregionen kalt "Radius" hver lørdag fra høsten 1983 til 1986 i samarbeid med lokallaget. "Radius" rettet seg mot aldersgruppen 8 til 12 år og hadde som mål å formidle kristne normer og verdier, motivere for Bibellesning og skape kontakt mellom lokalmenighetene.

NORSK SØNDAGSSKOLERÅD

Norsk Søndagsskoleråd (NSSR) ble etablert i 1907 som et felles forum for søndagsskolesaken der både de frikirkelige og de statskirkelige barneorganisasjonene hadde sine representanter. Bl.a. samlet rådet

statistiske opplysninger om utviklingen i søndagsskolen i Norge som hvert år ble publisert i pressen. På slutten av 90-tallet arrangerte NSSR også en rekke regionale kurs for søndagsskole- og barnegruppeledere. Aktivitetsnivået i rådet har etter hvert blitt svært lavt, så i desember 2002 ble det enstemmig bestemt å legge ned rådet etter 95 års eksistens. Arbeidet er i stedet tenkt videreført i et nettverk av alle rådets medlemsorganisasjoner.

NYE UTFORDRINGER FOR SØNDAGSSKOLEN PÅ 80 OG 90-TALLET

Søndagsskolens store gullalder var vel på 40- 50- og 60-tallet da den hadde liten konkurranse, og opptil 70 % av søndagsskolebarna kom fra menighetsfremmede hjem.

Høsten 1993 kunne man oppsummere søndagsskolens situasjon i Norge med følgende fakta: Aldersfordeling: 48 % av søndagsskolebarna var i alderen fra 4-6 år, 42 % fra 7-9 år og 10% fra 10-14 år.

Søndagsskolebarna utgjør nå 80.000 av i alt 700.000 barn i den aktuelle alderen i Norge og kjønnsfordelingen forteller om 59 % jenter og 41 % gutter. Og 8 av 10 ledere er kvinner. I rene tall ser søndagsskolestatistikken slik ut i Norge:

I 1960 er det 250.000 søndagsskolebarn i Norge

1970: 225.000, 1980: 186.000, 1990: 82.000, 1993: 80.000.

Men også søndagsskolestatistikk kan "lyve" i den forstand at den ikke sier noe om hva som egentlig skjer på 80- og 90-tallet. For skal bildet bli mer sannferdig bør vi også ta med de mange alternative former for kristent barnearbeid som vokser fram i løpet av disse årene. Det handler om barnegospelgrupper, kristne barnehager, speiding, hverdagsgrupper av ulike slag, juniortreff, babysang, kristne skoler m.m. som i mange tilfeller oppfyller noe av den funksjonen søndagsskolen tidligere har hatt.

Samlet som rådsmedlemmer for siste gang. Fra venstre Tone Gjeruldsen, Anne Hansli, Magnar Mæland, Irene Sandvik, Linda Bjerkeng, Notto Moseid og Hilde Marie Øgreid. (Foto: Cecilie E. Wendelborg)

FRA "NSSU" TIL OMORGANISERING OG "FBU".

Ved overgangen til 90-tallet ble NSSU stadig stilt overfor nye utfordringer både når det gjaldt omstrukturering og økonomi.

Landsmøtet i Drammen, sommeren 1989, var sterkt preget av at *samarbeidsformene* i NSSU var i ferd med å slå store sprekker. NSSU's økonomiske forutsetninger ble dramatisk endret da også Pinsevevenene opprettet sitt eget barne- og ungdomsforbund og valgte å ta ut sin rettmessige statstøtte til egen drift slik de fleste andre organisasjonene hadde gjort tidligere. Nå gjensto bare De Frie Evangeliske Forsamlinger, som NSSU fortsatt mottok støtte for.

Man drøftet ulike former for overgangsordninger og ga styret i oppdrag å finne fram til en helt ny økonomisk struktur og organisasjonsform der de viktigste oppgavene fortsatt skulle taes vare på. Hovedstyret som fikk disse krevende oppgavene på bordet, besto nå av Arve Gunnestad (formann, PBU), Egil Gundersen (DFEF), Arild Ståhl (NBUF), Elisabeth Brændeland (NmU) og Øivind Rasmussen (MU).

Så ved det 48. landsmøtet som ble avholdt i Oslo den 16. - 17. august 1991 ble det vedtatt helt nye lover for organisasjonen som stilte NSSU i en helt ny situasjon og som markerte en avslutning på en hel æra. Det 48. landsmøtet ble også det aller siste!

Alle barne- og ungdomsorganisasjonene fikk nå lik status under "NSSU-paraplyen". Fra og med 1991 var alle organisasjonene i NSSU registrert i STUI og mottok statsmidlene direkte, mens paraplyorganisasjonen (NSSU) ikke lenger var støtteberettiget.

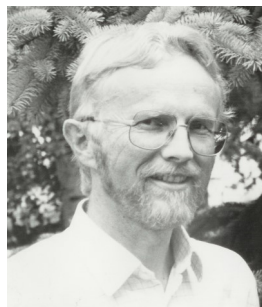
Virkningen ble dramatisk for NSSU som til sammen fikk et bortfall på omkring 1,1 million kroner i støtte og måtte gå til en rekke drastiske innsparingstiltak.

Jostein Janøy overtok nå redaktøransvaret for "Lederimpuls" ved siden av hele tekstplan-abeidet. Og Paul Iversen ble pålagt alle de praktiske funksjonene ved NSSU-senteret og måtte alene sørge for postordrevirksomheten på bekostning av reisevirksomheten. Lederterningen ble nå helt overlatt til organisasjonene. Det framkom også forslag om å endre navnet NSSU pga. det mangfold av barne-, familie- og ungdomsarbeid som organisasjonene var satt til å dekke.

Landsmøtet som høyeste besluttede organ ble nå erstattet av et representantskap der medlemmene er direkte oppnevnt av organisasjonene. Det ble også vedtatt flere forenklinger av NSSU's statutter. NSSU ønsket ikke bare å dekke søndagsskolearbeidet, men rettet seg også inn mot tenåringene som en konsekvens av at alle

organisasjonene som var med i NSSU, jobbet både med barne- og ungdomsarbeid. Og en ønsket at det nye NSSU skulle omfatte hele dette arbeidet.

27. mars 1993 ble det holdt et representantskapsmøte i Bærum der det ble vedtatt en stram oppfølging av økonomien i NSSU samtidig som man hadde håp om å øke gaveinntektene. Storsatsingen skulle være NSSU-gaven 1993. Blålyset blinket for NSSU, men disse framstøtene kunne ikke redde situasjonen. Noen tilbakeføring av statsmidlene fra barne- og ungdomsorganisasjonene som en slags prosjektstøtte til NSSU, var det heller ikke enighet om.

Lektor Arve Gunnestad

En nedleggelse av NSSU-senteret var dermed ikke til å unngå. Det skjedde i 1995 og ved årsskiftet 1996-97 ble navnet endret fra "Norsk Søndagsskoleunion" til "Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion".

Torill Jahr (PBU) fikk det administrative ansvaret for det nye FBU. "Søndagsskolen" ble dermed noe nedtonet mot tidligere, samtidig som hver enkelt av organisasjonene i FBU fortsatte samarbeidet i Norsk Søndagsskoleråd på et selvstendig grunnlag.

I FBU satt det representanter fra Baptistenes Barne- og Ungdomsforbund (NBUF), Metodistenes Ungdomsforbund (MU), Det Norske Misjonsforbund Ungdom (NmU), Pinsevennenes Barne- og Ungdomsutvalg (PBU) og De Frie Evangeliske Forsamlingers Barne- og Ungdomsråd (BUR).

FBU skulle ikke ha egne ansatte, men dra nytte av de sekretærene som allerede var ansatte i organisasjonene. Optimismen og tonen omkring dette vedtaket var god og forhåpningsfull, til tross for en noe smertefulle omstillingsprosess. Lettelsen og gleden over en enstemmig løsning gikk vel også i stor grad på at organisasjonene selv ville være bedre rustet økonomisk når man ikke var forpliktet på faste økonomiske overføringer til NSSU.

FBU ønsket å videreføre samarbeidet omkring et felles barneblad (Barnas Beste), lederblad (Lederimpuls) og utvikling og salg av tekstmateriell. Filadelfiaforlaget overtok NSSU's lagerbeholdning av tekstplanen "Fra hjerte til hjerte" og andre kurante varer for videresalg gjennom postordre, der det forelå en egen avtale om fordelingen av fortjenesten.

Produksjon av nytt materiell var tenkt satt bort på kontrakt etter nærmere avtaler med det nye styret. I ettertid kan vi slå fast at de fleste av disse satsingsområdene har fått en helt annen løsning enn hva man kunne forutse i 1995. Bladene "Barnas Beste" og "Lederimpuls" har opphørt.

Filadelfiaforlaget fører ikke lenger "NSSU-materiell." Og man har vært nødt til å se etter helt andre alternative løsninger.

Ja, det gikk som journalisten Jan Arild Holbek rådet til og "profeterte" i avisen "Vårt Land" den 5. juli 1994: "Mitt råd til NSSU er dette: Søk samarbeid med Norsk Søndagsskoleforbund. Rent bortsett fra stoff som beskriver tidspunkt for dåp, er det aller meste søndagsskolemateriellet kristelig felleseie. Her burde det være gode muligheter for praktisk samarbeid. Har vi virkelig råd til å ri kirkepolitiske kjøpphester når saken dreier seg om i hvor stor grad man skal lykkes med å formidle kristenarven til barna i dag? spør den fremsynte journalisten bl.a.

Gjennom et formalisert samarbeid med Norsk Søndagsskoleforbund har man fått til en avtale som omfatter både barnebladet "Barnas" og søndagsskoleplanen "Sprell Levende" (lansert høsten 2006) der FBU har bidratt med en begrenset prosjektstøtte. Man har også forhandlet om samproduksjon av andre produkter, som bl.a. søndagsskoleposen.

FBU's hovedoppgave ble nå å være et forum for samarbeid og koordinering av arrangement, utveksling av erfaringer og ideer, og et viktig nettverk for organisasjonslederne.

Disse har stått som ledere for FBU:

Karl Anders Ellingsen (MU) (1996-1997)

Torill Jahr (PBU) (1997)

Gisle Lunde (NmU) (1997-1999 og 2003-2007)

Magnar Mæland (NBUF) (1999-2001)

Hilde Marie Øgreid (MU) (2001-2002)

Ruben Søgaard (DFEF-BUR) (2002-2003)

Anne Hansli (PBU) (2007-) Det må også nevnes at Anne Hansli var FBUs nestleder fra 1998 til hun tok over som leder etter Gisle Lunde i september 2007.

Vedtekter for Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU)

(tidligere Norsk Søndagsskoleunion, NSSU, stiftet i 1877)

Revidert og vedtatt av Unionsmøtet 2. mars 2006

§ 1 Organisasjon

Frikirkelig Barne- og ungdomsunion (FBU) er en sammenslutning av evangeliske frikirkelige barne- og ungdomsorganisasjoner i Norge, og består av alle de tilsluttede organisasjoners medlemmer.

Samarbeidet baseres på Bibelen som Guds Ord, den apostoliske trosbekjennelse og Lausannepakten som uttrykk for den felles kristne, evangeliske lære.

Frikirkelig Barne- og ungdomsunionens formål er å skape kontakt og fremme samarbeid mellom medlemsorganisasjonene og i forhold til andre aktører, for å styrke organisasjonenes barne- og ungdomsarbeid.

§ 2 Medlemsskap

Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion består av:
Pinsevennes Barne- og Ungdomsutvalg (PBU)
Det Norske Misjonsforbunds Ungdom (NmU)
De Frie Evangeliske Forsamlings Barne- og Ungdomsråd (DFEF-BUR)
Norske Baptisters Barne- og Ungdomsforbund (NBUF)
Metodistkirkens Ungdomsforbund (MU)
Frelsesarmèens barn og unge (FABU)

Barne- og ungdoms-organisasjoner eller -bevegelser som ønsker medlemskap i FBU, sender søknad om medlemskap til Frikirkelig Barne- og ungdomsunionens Unionsmøte v/leder vedlagt organisasjonens vedtekter og opplysninger om virksomhet og medlemstall, der de bekrefter at de anerkjenner FBUs vedtekter som grunnlag for medlemskap.

Nye medlemsorganisasjoner opptas ved enstemmighet av FBUs Unionsmøte, og gis fulle rettigheter og plikter fra det tidspunkt vedtaket er fattet. Eventuell utmeldelse skjer ved skriftlig melding til Unionsmøtet som bekrefter utmeldelsen.

§ 3 Organisering

En representant fra hver av medlemsorganisasjonenes ledelse utgjør Unionsmøtet i Frikirkelig Barne- og ungdomsunion. De møter med det antall stemmer som fremgår av denne paragraf.

Organisasjonene har også anledning til å oppnevne vararepresentant for sin faste representant.

Unionsmøtet velger leder, nestleder og sekretær, som utgjør unionens arbeidsutvalg. Disse velges for et år av gangen.

Unionsmøtet er FBUs generalforsamling og øverste myndighet, og ledes av Arbeidsutvalget v/ leder.

Frikirkelig Barne- og ungdomsunionens medlemsorganisasjoner har en stemme pr påbegynt 1.000 medlemmer i organisasjonen etter organisasjonens egen definisjon pr. 31.12 året før. Dog kan ingen av medlemmene ha 50 % eller mer av stemmene alene.

§ 4 Virksomhet, beslutninger

Frikirkelig Barne- og ungdomsunion samles etter innkalling fra lederen så ofte som nødvendig, dog minst 1 gang pr. kalenderår. For øvrig kan Unionsmøtet innkalles når 2 av organisasjonene ber om det.

Den enkelte organisasjon dekker utgifter til reise for sin representant til unionsmøtet.

Frikirkelig Barne- og ungdomsunion er beslutningsdyktig når minst 3 av organisasjonene er representert.

Hvis en representant ønsker å rådføre seg med sin organisasjon før vedtak fattes, kan enten saken utsettes eller beslutning fattes med forbehold om endelig vedtak på et senere møte.

Dersom vedkommende representants organisasjon er i mot vedtaket, sendes skriftlig protest innen 30 dager etter at referat fra møtet er mottatt. I så fall skal saken behandles i nytt møte.

En sak som vedtas i møte for annen gang blir bindende for Frikirkelig Barne- og ungdomsunion, med unntak av den/de organisasjon(er) som

stemte imot.

Regnskap skal godkjennes, årsmelding behandles og revisor velges innen 30. juni hvert år.

§ 5 Økonomi

Hver medlemsorganisasjon betaler en medlemskontingent som fastsettes av Unionsmøtet hvert år. Medlemskontingenten graderes i forhold til antall stemmer i Unionsmøtet. Frikirkelig Barne- og ungdomsunion skal ut over dette være selvfinansierende.

Nye medlemsorganisasjoner betaler summen av de to foregående års medlemskontingent, i forhold til sitt medlemstall, i tillegg til årskontingenten for inneværende år ved opptak.

Dersom det er nødvendig for å skaffe nødvendige midler til Frikirkelig Barne- og ungdomsunionens virksomhet, kan Frikirkelig Barne- og ungdomsunion vedta at de tilsluttede organisasjoner bør bidra med et nærmere fastsatt beløp. De enkelte medlemsorganisasjoner beslutter selv i hvilken grad de vil yte slik støtte.

§ 6 Forretningsmessig virksomhet

Vedtak som innebærer ansettelse av personell, igangsetting av forretningsmessig virksomhet, eller opptak av lån, krever enstemmighet.

§ 7 Endring av vedtekter

Forandring av Frikirkelig Barne- og ungdomsunion vedtekter krever 2/3 flertall av et beslutningsdyktig Unionsmøte. Forslag til endring av vedtekter i vedtektene må være innkommet til Frikirkelig Barne- og ungdomsunion senest 3 måneder før forslaget kan behandles. Før endelig vedtak kan fattes må forslaget være sendt til høring, og alle organisasjonene må ha hatt minst 1 måneds frist på seg for å avgi uttalelse.

Unntatt fra dette er språklige revisjoner eller endringer som følge av endringer i medlemsorganisasjonene jfr. § 2. Disse gjøres av Unionsmøtet som ordinær sak

§ 8 Oppløsning

Forslag om oppløsning behandles på linje med endring av vedtekter § 7. Forslag til oppløsning av FBU må inneholde forslag til hvordan FBUs eiendeler skal fordeles.

Vedtektene første gang vedtatt av Unionsmøtet 3. mars 1999

Reviderte vedtekter vedtatt av Unionsmøtet den 2. mars 2006

NYE UTFORDRINGER FOR FBU.

Årene etter etableringen av FBU har vært preget av en enda sterkere og mer direkte samarbeid mellom organisasjonene, samtidig som det har vært en markant tilnærming til andre kristne barneorganisasjoner og fellestiltak.

Styremøtene i FBU har vært lagt til de ulike organisasjonenes hovedsentra der en har lagt vekt på å informere hverandre om de tilbud

som fins i hver enkelt organisasjon av regionale kurs og konferanser, og nytt materiell som kan ha felles interesse i tillegg til å utvikle nye fellestiltak.

- Hvordan kan vi bruke hverandre på det vi er gode på? har vært gjennomgangsmelodien der FBU har blitt en viktig og uformell møteplass hvor en kan lytte, lære og utveksle erfaringer og samarbeide.

NYE FRAMSTØT GJENNOM FBU.

På nyåret 1999 ble det i regi av Norsk Søndagsskoleråd lagt opp til en rekke landsdelskurs for søndagsskolelærere som fikk god oppslutning.. Høsten 2001 ble det holdt drøftinger mellom FBU og de lutherske barn- og ungdomsorganisasjonene i sammenslutningen kalt KOLBU, om å få til et felles årlig konferanse for sentralt tillitsvalgte og ansatte. Samme året ble det også tatt et nytt initiativ til samtaler omkring det kristne lagsarbeidet i skolen i håp om å få til en mer felleskristen plattform. FBU inviterte vekselvis representanter fra Skolelaget (NKSS) og Ny Generasjon til sine møter, og bidro til en god dialog mellom lederne for de to organisasjonene.

Skoleåret 2004/2005 ble markert som BARNAS ÅR i alle FBUs medlemsorganisasjoner. Det ble laget felles logo og profileringsmateriell sammen med ressursmateriell til bruk i det lokale arbeidet. BARNAS ÅR ble åpnet på de ulike organisasjonenes sommerkonferanser i 2005, og Barnelederkonferansen i Drammen i mars med PBU som ansvarlig arrangør og en stor Barnefestival i Skien i mai med NmU som arrangør markerte BARNAS ÅR på nasjonalt plan. I tillegg ble BARNAS ÅR markert med lokale ledersamlinger, barnefester og fokuseringer de ulike organisasjonene.

FBU stod sammen med Willow Creek Norge bak utgivelsen av boken "Gjør ditt barnearbeid til ukens høydepunkt for barna", og lagde et eget BARNAS ÅR-omslag i forbindelse med utgivelsen av boken "1 år, 2 barn og 3 venner" som ble brukt til utdeling til mange 1.klassinger landet rundt.

I mai 2005 inngikk FBU en 2års-avtale med Willow Creek, Norway ved Helga Fykse om opplæring av Promiseland-konsulenter og salg av PromiseLand-materiell i FBU-organisasjonene. Hensikten var å utruste flere Promiseland-konsulenter som kunne undervise ledere i FBUs barnelag i tenkningen og bruken av Promiseland i barnearbeidet. I utgangspunktet dreide det seg om 5 personer innenfor FBUs medlemsorganisasjoner som fikk tilbud om opplæring i USA, samt noe veiledningsoppfølging i Norge, der Willow Creek dekket mesteparten av utgiftene. Konsulentene ble også utstyrt med grafisk materiell og et komplett sett med Promiseland-materiell for markedsføring innen FBUs organisasjoner. FBUs organisasjoner forpliktet seg til å dekke egenandelene for reisene til opplæringsstedene og bekoste markedsføringen i Norge, og stå fullt ansvarlig for utgifter og inntekter ved

gjennomføring av seminarene i Norge. Denne avtalen ble fornyet og forlenget fra 1. juni 2006 og fram til juni 2008.

FBU har videre hatt dialog med NKSS om samarbeid om Misjonsavtalen på vegne av FBUs organisasjoner der PYM i 2005 fikk en del av Kristen-russens innsamling. Avtalen ble imidlertid avsluttet fra NKSSs side i 2006. Mange menigheter i FBUs organisasjoner hentet ny inspirasjon og materiell fra menigheten Willow Creek Community Church i Chicago, og flere steder startet man å bruke materiell og arbeidsmetoder som bygget på Promiseland-modellen. Flere ledere besøkte Chicago-menigheten og Promiseland-konferanser i Skandinavia, og FBU inngikk i 2005 en samarbeidsavtale med Willow Creek Norge.

Samtidig hadde FBU etablert et godt samarbeid med Norsk Søndagsskoleforbund (NSSF), og lederne for de ulike barne- og ungdomsorganisasjonene i Norge hadde utviklet et trygt fellesskap gjennom Nasjonalt Barne- og UngdomslederNettverk (NBUN), med utspring i NORME (Norsk Råd for Misjon og Evangelisering).

Disse faktorene dannet grunnlaget for det arbeidet som FBU tok initiativ til i januar 2006 for å få til en stor felleskristen barnelederkonferanse i Norge, etter modell fra liknende prosjekt i Danmark.

Allerede etter første møte mellom FBU, Willow Creek, NSSF, FriBU (Den lutherske frikirke) og ACTA (Normisjon), ble det klart at flere hadde sammenfallende visjon for dette. Det ble nedsatt en samarbeidskomité under ledelse av FBU-leder Gisle Lunde og utarbeidet et grunnlagsdokument som klargjorde mål og hensikt og de praktiske og økonomiske sidene. Komiteen ble tidlig enige om å invitere Sue Miller som hovedtaler, idet hun som Promiseland-modellens mor allerede var innstilt på å komme til Norge i 2007. Willow Creek Norge under ledelse av Halldis Kirkeng tok på seg oppgaven som konferanse-tilrettelegger og sekretariat, og komiteen jobbet intenst fra januar 2006 til selve konferansen i mars 2007. De 10 ansvarlige organisasjonene der FBU til sammen utgjorde en tredel av medlemsmassen, inviterte dessuten andre organisasjoner til et bredt samarbeid om konferansen. Til sammen stod mer enn 20 organisasjoner og nettverk sammen om den største og bredeste samlingen av barneledere i Norge noen gang. Mer enn 1500 barneledere var samlet i Oslo Kristne Senters lokaler 23. -24. mars 2007 til "Barneleder '07", og tilbakemeldingene var overveldende.

NmUs generalsekretær Gisle Lunde som ledet styringsgruppa og Halldis Kirkeng fra Willow Creek Norge gleder seg over alle barnelederne som fikk ny inspirasjon under Barneleder 07.

FBU har gjennom de siste års felles barnelederkonferanser funnet samarbeidsmodeller som fungerer og gir resultater vi hver for oss ikke klarer. Fra konferansen på Rivermont i 2004 til Drammen i 2006 og Oslo i 2007 har det vært en ensidig positiv utvikling.

I 2008 planlegge det på ny en felles barnelederkonferanse for FBU-organisasjonene med vekt på kreativ formidling til barn, og FBU er også positive til å gjøre en ny stor felleskristen barnelederkonferanse igjen der barneledere fra alle kristne leirer kan oppleve fellesskapet om visjonen om å gi Jesus til barna.

SLIK MINNES JEG "ONKEL WILLIE"

Han var liten av vekst, men stor i tjenesten. Alltid tankeklar, vittig, treffende og djerv. Han reiste på kryss og tvers i vårt langstrakte kongerike i NSSU's tjeneste og ble hele Norges "Onkel Willie".

Willie Hagen var ansatt i NSSU i 29 år der han fungerte som generalsekretær de siste 24 årene. Han avsluttet sin tjeneste i NSSU da Paul Iversen overtok roret ved nyttår 1972. Willie Hagen og NSSU var på mange måter identiske begrep i alle disse årene, selv om han også hadde hatt ulike reisesekretærer under seg. Hans kone Anne, ble også engasjert ved NSSU-senteret som kontorsekretær gjennom flere år.

Mange vil huske Willie Hagen som en eminent kursforeleser og taler. Klartenkt og treffsikker, gjorde han alltid et sterkt inntrykk. Han hadde en god formuleringsevne og var engasjerende i sine taler som han krydret med humoristiske uttrykk og anekdoter. Ja, talene hans var så formfullendte at de kunne vært direkte skrevet ned og utgitt i en lærebok for ledertrening uten endringer. For onkel Willie var ingen pratmaker. Ordene hadde alltid bakgrunn i sindige tanker og solid erfaring. Derfor hadde de også slik tyngde og respekt med seg.

Willie Hagen var en meget vis og samfunnsengasjert mann, som hadde en egen evne til å vekke andre mennesker til ettertanke. Og han likte å utfordre sine tilhørere i forhold til tilvante tankebaner som det var grunn til å rufse litt opp i.

- Jeg ble frelst før jeg ble født! yndet han å si idet han la vekt på det faktum at han for sin del ikke hadde en spesiell frelsesdag. - Det skal større nåde og kraft til å være hos Gud hele livet, enn å bli omvendt etter et liv borte fra Gud, hevdet han. Et syn som bl.a. førte til at Willie Hagen måtte bryte noen lanser med dem som forfektet vekkelse og skjematisk omvendelse blant barn. Selv hadde han vokst opp med pinsebevegelsens store grunnlegger og apostol "T.B.Barratt", som hadde passet på å velsigne den lille gutten med en vennlig håndspåleggelse hver gang han ankom møtene i Filadelfia, Oslo. Allerede som 14-åring fikk han sine første oppgaver i søndagsskolen og høsten 1929 ble han utsendt som evangelist 16 år gammel.

- Gud gjør ingen under! var en annen kraftsalve han gjerne kom med. -

Nei, Gud gjør bare det som er naturlig for han. Men for oss er det et under!
- Ja, onkel Willie likte å "sjokkere" litt slik at han fikk folk til å tenke seg om.

En gang fortalte han om en kvinnelig søndagsskolelærer i en menighet som var så fantastisk og la til: - Var det ikke for det at hun allerede var gift, så ville jeg gjerne ha giftet meg med henne! Da lød det et lite "Fy!" fra salen som onkel Willie oppfanget med et smil: - Ja, men jeg er jo gift med henne! Ja, for han elsket og beundret sin trofaste hustru, Anne. Han visste hva hun hadde betydd for ham selv og for barna, i de årene han hadde vært evangelist og reisesekretær i NSSU. Og når alt kom til alt var det familien som var hans store stolthet og kjærlighet. Noe som klart kom til uttrykk gjennom en fast spalte han hadde i "Læreren" i mange år under tittelen "Hjemme hos oss", som senere ble utgitt i bokform.

*Generalsekretær Willie Hagen
sammen med sin hustru Anne.*

Som kursforeleser hadde han mye å gi og serverte spissformuleringer som en sent vil glemme å la: "Den søndagsskolelæreren som kommer presis, er minst et kvarter for sent ute." Eller de to tesene: "1. Gjør endelig ikke forskjell på barna. 2. Gjør endelig forskjell på barna!" Onkel Willie var også en dyktig sjelesørger og han fikk være mange til trøst og hjelp.

På slutten av sin tjeneste for NSSU var han med på å legge til rette for et helt nytt tekstopplegg - Kursplan '72.

Standhaftig og trofast skjøttet han NSSU's affærer gjennom økonomisk trange kår og enkle arbeidsforhold i Grønlandsleiret, samtidig som han var godt synlig omkring i vårt langstrakte land. Høsten 1971 avsluttet Willie Hagen sin tjeneste i NSSU og tiltrådte som medforstander i Filadelfia, Oslo med ansvar for menighetens barnearbeid. I denne tjenesten sto han helt fram til pensjoneringen i 1980 og ble hedret med Kongens fortjenestemedalje for sin livslange innsats blant barna.

"Onkel Willie" gikk bort den 19. desember 1984, 71 år gammel og ble begravet fra Nordstrand kirke der forstander Morgan Kornmo forrettet. Vi lyser fred over den kortvokste og store barnevennen, Willie Hagen.

Jostein Janøy

Minneord ved Paul Iversens bortgang, som ble sendt pressen:

GENERALSEKRETÆR PAUL IVERSEN TIL MINNE.

Tidligere generalsekretær i Norsk Søndagsskoleunion (NSSU) Paul David Iversen, har gått bort i en alder av 77 år. Han døde på vei til bønnemøte i Sarpsborg 1. mars 2004. Fremfor alt vil Paul Iversen bli husket som en reisende søndagsskoleambassadør der "Barna for Kristus" var hans store visjon.

Han var distriktssekretær for NSSU fra 1964 til 1969 og tok i 1972 over stillingen som generalsekretær. Gjennom 22 år var han med på en formidabel vekst og utvikling når det gjaldt hjelpemidler, søndagsskolemateriell, kursvirksomhet og antall ansatte. Han gjorde aldri noe stort vesen av egen person, og skrøt gjerne av sine medarbeidere, som han viste stor tillit. Han gjorde et betydningsfullt arbeid på grunnplanet som fikk store ringvirkninger. Som redaktør for "Søndagsskolelæreren" fanget han opp alle god trender som kunne fremme den "glade søndagsskolen". Som en jovial og vennlig NSSU-mann vant han seg venner over hele landet. Hans gode smil og oppmuntrende ord ble hans varemerke.

Paul Iversen ble pensjonist i 1994 og året etter ble NSSU-senteret nedlagt etter 118 års tjeneste for det frikirkelige barnearbeid i Norge. NSSU skiftet i 1997 navn til FBU (Frikirkelig barn og Ungdomsunion) som består av Metodistenes, Pinsevennenes, De Frie Evangeliske Forsamlingers, Baptistenes og Misjonsforbundets barne- og ungdomsorganisasjoner.

Paul Iversens standhaftige tro på det kristne barnearbeids betydning kom ofte til uttrykk og har satt sine dype spor. Paul Iversen var omgjengelig og oppmuntrende. Selv gjennom tøffe tider med svak økonomi og tunge tak, beholdt han troens optimisme og pågangsmot. Han blir husket med glede og takknemlighet som en trofast og engasjert representant for det kristne barnearbeidet. Sporene han har satt inspirerer oss til videre arbeid i Guds Rike.

Fred over barnevennen Paul Iversens vakre minne!

På vegne av Frikirkelig Barne- og Ungdomsunion (FBU, tidl. NSSU)
Jostein Janøy (mangeårig NSSU-medarbeider)
Gisle Lunde (Styreleder i FBU)

